

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 129/20

Λουξεμβούργο, 8 Οκτωβρίου 2020

Απόφαση στην υπόθεση C-514/19

Union des industries de la protection des plantes κατά Premier ministre,
Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre des Solidarités et
de la Santé, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Agence nationale
de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail

**Η Γαλλία ενημέρωσε εγκύρως την Επιτροπή για την ανάγκη λήψης μέτρων με
σκοπό ιδίως την προστασία των μελισσών**

*Η Γαλλία είχε απαγορεύσει τη χρήση αδειοδοτημένων από την Επιτροπή δραστικών ουσιών της
οικογένειας των νεονικοτινοειδών*

Ο κανονισμός 1107/2009¹ εναρμονίζει την αδειοδότηση δραστικών ουσιών και φυτοπροστατευτικών προϊόντων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: κανονισμός περί εναρμόνισης). Τα κράτη μέλη μπορούν, ωστόσο, να λαμβάνουν μονομερώς μέτρα προστασίας εφόσον έχουν εκφράσει προηγουμένως ανησυχίες ενώπιον της Επιτροπής ως προς ορισμένη δραστική ουσία και η Επιτροπή δεν λαμβάνει δικά της μέτρα προστασίας.

Η Γαλλία απηύθυνε στην Επιτροπή γνωστοποίηση τηρώντας τον τύπο που απαιτεί η οδηγία 2015/1535² (στο εξής: οδηγία περί γνωστοποίησης), χωρίς να επικαλεστεί ρητώς τη ρήτρα διασφάλισης του κανονισμού περί φυτοπροστατευτικών προϊόντων.

Η Επιτροπή απάντησε ότι συμεριζόταν τις ανησυχίες που εξέφραζε στη γνωστοποίηση αυτή η Γαλλία όσον αφορά ορισμένες ουσίες της οικογένειας των νεονικοτινοειδών και επισήμανε ότι η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA) είχε δημοσιεύσει συμπεράσματα όσον αφορά τρεις από τις ουσίες στις οποίες αναφερόταν το γνωστοποιηθέν σχέδιο διατάγματος, γεγονός που παρωθούσε την Επιτροπή να εξετάσει την ανάγκη θέσης σε εφαρμογή άλλων περιορισμών. Λόγω των κινδύνων που διατρέχουν οι μέλισσες, η Επιτροπή είχε ήδη περιορίσει με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 485/2013³, της 24ης Μαΐου 2013, τη χρήση των ουσιών κλοθειανιδίνη, θειαμεθοζάνη και ιμιδακλοπρίδη, με εξαίρεση ορισμένες χρήσεις στην ύπαιθρο.

Στις 29 Μαΐου 2018, τρεις εκτελεστικοί κανονισμοί της Επιτροπής απαγόρευαν τη χρήση των ουσιών ιμιδακλοπρίδη, κλοθειανιδίνη και θειαμεθοζάνη από τις 19 Δεκεμβρίου 2018, με εξαίρεση τη χρήση τους ως αγωγής για τις καλλιέργειες σε μόνιμα θερμοκήπια των φυτών τα οποία παραμένουν σε θερμοκήπιο καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους.

Με πρωθυπουργικό διάταγμα της 30ής Ιουλίου 2018 απαγορεύθηκαν οι ουσίες ακεταμιπρίδη, κλοθειανιδίνη, ιμιδακλοπρίδη, θειακλοπρίδη και θειαμεθοζάνη.

Η Union des industries de la protection des plantes (Ένωση βιομηχανιών φυτοπροστατευτικών προϊόντων) άσκησε ενώπιον του Conseil d'État (Συμβουλίου της Επικρατείας, Γαλλία) προσφυγή

¹ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).

² Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ 2015, L 241, σ. 1).

³ Εκτελεστικός κανονισμός της Επιτροπής για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011, όσον αφορά τους όρους έγκρισης των δραστικών ουσιών clothianidin, thiamethoxam και imidacloprid και για την απαγόρευση της χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επέμβαση με φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτές τις δραστικές ουσίες (ΕΕ 2013, L 139, σ. 12).

με αίτημα την ακύρωση του εν λόγω διατάγματος λόγω αντιθέσεώς του προς τον κανονισμό περί εναρμόνισης.

Το Conseil d'État εκτιμά ότι η νομιμότητα του διατάγματος εξαρτάται από το αν η Γαλλία είχε τη δυνατότητα, δυνάμει του κανονισμού περί εναρμόνισης, να εκδώσει το διάταγμα αυτό ως έκτακτο μέτρο έπειτα από γνωστοποίηση βάσει της οδηγίας περί γνωστοποίησης και ενώ η Επιτροπή είχε λάβει σειρά μέτρων σχετικά με τη χρήση ορισμένων νεονικοτινοειδών.

Ως εκ τούτου, υποβάλλει στο Δικαστήριο το ερώτημα αν η οδηγία περί γνωστοποίησης και ο κανονισμός περί εναρμόνισης έχουν την έννοια ότι η γνωστοποίηση εθνικού μέτρου το οποίο απαγορεύει τη χρήση ορισμένων δραστικών ουσιών που εμπίπτουν στον κανονισμό αυτό μπορεί να θεωρηθεί επίσημη πληροφόρηση σχετικά με την ανάγκη λήψης έκτακτων μέτρων κατά την έννοια του κανονισμού περί εναρμόνισης.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, μολονότι από τη νομολογία του προκύπτει ότι η χρήση, από κράτος μέλος, της δυνατότητας που προβλέπει πράξη της Ένωσης για λήψη έκτακτων μέτρων προϋποθέτει την τήρηση τόσο των ουσιαστικών όσο και των διαδικαστικών προϋποθέσεων που προβλέπει η πράξη αυτή, μόνη απαίτηση προκειμένου να επιληφθεί του θέματος η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του κανονισμού περί εναρμόνισης είναι το οικείο κράτος μέλος να «πληροφορήσει επίσημα» το εν λόγω θεσμικό όργανο, χωρίς να πρέπει να τηρηθεί ιδιαίτερος τύπος για την πληροφόρηση αυτή.

Το Δικαστήριο επισημαίνει περαιτέρω ότι η Επιτροπή οφείλει να σέβεται τις αρχές της καλόπιστης συνεργασίας και της χρηστής διοίκησης.

Εντεύθεν συνάγει το συμπέρασμα ότι η γνωστοποίηση εθνικού μέτρου το οποίο απαγορεύει τη χρήση ορισμένων δραστικών ουσιών που εμπίπτουν στον κανονισμό περί εναρμόνισης πρέπει να θεωρείται **επίσημη πληροφόρηση σχετικά με την ανάγκη λήψης έκτακτων μέτρων όταν η γνωστοποίηση αυτή περιλαμβάνει σαφή έκθεση των στοιχείων που αποδεικνύουν, αφενός, ότι οι δραστικές αυτές ουσίες είναι πιθανό να συνιστούν σοβαρό κίνδυνο για την υγεία των ανθρώπων ή των ζώων ή για το περιβάλλον και, αφετέρου, ότι ο κίνδυνος δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί χωρίς την επείγουσα θέσπιση των μέτρων που λαμβάνει το οικείο κράτος μέλος, η δε Επιτροπή παρέλειψε να ζητήσει από το κράτος μέλος να διευκρινίσει αν η εν λόγω γνωστοποίηση πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά επίσημη πληροφόρηση κατά τον κανονισμό.**

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι το γεγονός ότι η εκ μέρους κράτους μέλους επίσημη πληροφόρηση της Επιτροπής περιλαμβάνει ήδη ένα σχέδιο μέτρου δεν είναι ικανό να απαλλάξει το εν λόγω κράτος μέλος από την υποχρέωσή του να ενημερώσει αμέσως τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή σχετικά με την τελική λήψη του μέτρου αυτού, σύμφωνα με τον κανονισμό περί εναρμόνισης.

Όσον αφορά το ερώτημα αν οι **εκτελεστικοί κανονισμοί** μπορούν να εκληφθούν ως μέτρα τα οποία έλαβε η Επιτροπή σε απάντηση της γνωστοποίησης εκ μέρους της Γαλλίας, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι με τη διαδικασία επίσημης πληροφόρησης ο νομοθέτης της Ένωσης θέσπισε ειδική διαδικασία έκτακτης ανάγκης η οποία συνδέεται στενά με τις διαδικασίες έκτακτης ανάγκης που προβλέπονται στον κανονισμό περί εναρμόνισης. Ωστόσο, οι εκτελεστικοί κανονισμοί δεν εκδόθηκαν βάσει αυτών των διαδικασιών έκτακτης ανάγκης του κανονισμού περί εναρμόνισης αλλά βάσει άλλων διατάξεων του ίδιου κανονισμού. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο εκτιμά ότι **οι εν λόγω εκτελεστικοί κανονισμοί δεν μπορούν να εκληφθούν ως μέτρα τα οποία έλαβε η Επιτροπή σε απάντηση της γνωστοποίησης εκ μέρους της Γαλλίας.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασης είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582